

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010950
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219010950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému G. I., nar. XX.XX.XXXX v W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.08.2020, č. k. 1T/141/2019-122, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.09.2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný G. I., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom P. I., B. J. XX/XX,

odsudzuje:

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 3 Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušuje výrok o vine a treste z trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.06.2019, č. k. 18T/70/2019-37, právoplatného dňa 02.08.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dunajská Streda uznal obžalovaného G. I. za vinného z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1) vo veci sp. zn. 1T/141/2019 dňa 17.05.2019 v čase o 21.40 hod na pozemnej komunikácii v obci X. B. C., okres Dunajská Streda smerom na obec I., ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Ford Galaxy, E.C.: KK-618CF,

červenej farby, a to napriek tomu, že mal rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva PZ Kežmarok sp.zn. ORPZ-KK-OPDP6-15-96/2017 zo dňa 27.06.2017, právoplatným toho istého dňa, uloženú sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov, pričom ústneho pojednávania o priestupku a vyhlásenia sankcie sa riadne zúčastnil, vzdal sa opravného prostriedku a nežiadal doručiť písomné vyhotovenie vyhláseného rozhodnutia,

v bode 2) vo veci 18T/70/2019

dňa 25.05.2019 v čase o 06,10 hod. v obci P. X., okres Dunajská Streda, po ulici Hlavnej viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Ford Galaxy, farby červenej metalízy tmavej s evidenčným číslom KK-618CF, a to napriek tomu, že mal rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresného dopravného inšpektorátu, sp. zn. ORPZ-KK-OPDP6-15-96/2017 zo dňa 27.06.2017, právoplatným toho istého dňa, uloženú sankciu spočívajúcu v zákaze činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok pri súčasnom zrušení trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.06.2019, sp. zn. 18T/70/2019 vo výroku o vine a treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 3 roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd prihliadol najmä na stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie sa obžalovaného a účinnú ľútosť a priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol odsúdený v minulosti. Okresný súd zároveň dospel k záveru, že v tejto veci skutok treba považovať za čiastkový útok pokračovacieho trestného činu a preto obžalovanému ukladal spoločný trest. Okresný súd napokon uviedol, že s poukazom na spôsob vykonania činu, prihliadajúc pritom aj na predchádzajúce odsúdenia, zväziac aj tú skutočnosť, že naposledy z výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný bol prepustený dňa 09.08.2005, dospel k záveru, že nápravu obžalovaného ešte stále možno dosiahnuť uložením podmienene trestu odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou a postačí na dosiahnutie účelu individuálnej a generálnej prevencie. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti na 3 roky vzhľadom na porušenie svojich povinností a uložený trest zákazu činnosti v priestupkovom konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a to do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Argumentoval nasledovne:

„Rozhodnutie súdu vo výroku treste v časti, v ktorej súd pristúpil k uloženiu podmienene trestu odňatia slobody považujem za nezákonné, nepreskúmateľné a hlavne za absolútne neodôvodnené, a to z nasledovných dôvodov:

V prvom rade je potrebné uviesť, v čom považujem výrok rozsudku súdu za zákonný a fakticky správny. Súd správne ustálil, že skutok, ktorý je kladený za vinu obžalovanému je čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu, za ktorý iný čiastkový útok bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda 18T/70/2019 zo dňa 21.06.2019, právoplatným dňa 02.08.2019. Následne plne v súlade so zákonom pristúpil podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l), 37 písm. m), § 38 ods. 4 a § 41 ods. 3 Trestného zákona k uloženiu spoločného trestu odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 18T/70/2019 zo dňa 21.06.2019. Súd pritom správne ustálil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Ako nadbytočná sa javí výhradne aplikácia ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, nakoľko trestná sadzba pre stíhaný trestný čin je zákonom určená v rozsahu 0-2 roky, teda takto hypoteticky znížený trest nie je možné ukladať pod dolnú

hranicu trestnej sadzby. Výhrady nemám ani proti zákonnosti a výške uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Za neprímerané a teda nezákonné považujem to, že súd obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody, pričom uloženie tohto trestu odôvodnil jednak nedostatočne a jednak tvrdeniami, ktoré sa nezakladajú na skutočnosti.

Nie je zrejmé, na základe čoho súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetľuje ako postačujúce uloženie podmieneného trestu s poukazom na tvrdenie, že obžalovaný bol naposledy z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 09.08.2005.

Z odpisu registra trestov obžalovaného, ktorý tvorí súčasť súdneho spisu totiž jednoznačne vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T 14/2005 zo dňa 22.07.2005, právoplatným dňa 19.08.2005 bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 8 mesiacov, z ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 08.02.2007. Ďalej sa dá vyčítať, že obžalovanému bol trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 129/06 zo dňa 28.09.2006, právoplatným dňa 18.10.2006 uložený ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, z ktorého bol takisto podmienenčne prepustený dňa 08.02.2007. Následne bol obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 21/09 zo dňa 31.03.2009, právoplatným dňa 29.04.2009 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý vykonal dňa 18.09.2010. Vykonalie trestu, na ktoré súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje sa týka celkovo piateho odsúdenia obžalovaného, ktoré je ako posledné uvedené na prvej strane celkovo trojstranového odpisu registra trestov.

Tu treba uviesť, že týmto vyššie uvedeným mylným tvrdením začína a zároveň aj končí odôvodnenie súdu, čo do primeranosti uloženia podmieneného trestu odňatia slobody. V ďalších častiach sa odôvodnenie týka iných výrokov. Okrem vyššie uvedeného v postupe súdu absolútne absentujú akéhokoľvek právne, alebo skutkové úvahy, ktorými sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Konštatovanie súdu, že v otázke trestu rozhodoval v zmysle ust. § 34 Trestného zákona vnímam ako irelevantné, nakoľko na toto ustanovenie poukázal výhradne pri odôvodňovaní potreby uloženia spoločného trestu a nikde inde. Je teda možné konštatovať, že súd uloženie konkrétneho druhu, spôsobu výkonu a výmery trestu u konkrétnej osoby vôbec neodôvodnil, pričom aj tvrdenia, ktorými sa dôvodiť pokúsil, sú mylné.

Súd síce poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti 10 krát súdne trestaný a 3 krát postihnutý pre priestupok, avšak následne s touto informáciou žiadnym spôsobom ďalej nepracuje a neuvádza, z akého dôvodu je vlastne dôležitá a teda prečo je potrebné na ňu v odôvodnení poukazať. S poukazom na skutočnosť, aký druh trestu následne súd uložil je možné sa domnievať, že vyššie uvedené spomenul len formálne, bez bližšie načrtnutého dôvodu.

Podľa názoru prokuratúry sú však vyššie uvedené skutočnosti veľmi podstatné a sami o sebe odôvodňujú podanie odvolania čo do výroku o treste.

V zmysle ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona má súd za úlohu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona môže súd podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

Žiadnym z vyššie uvedených kritérií okrem priznania sa k spáchaniu trestnej činnosti, sa súd ani zmienkou nezaoberal. Dá sa teda zjednodušene povedať, že súd rozhodol spôsobom - na hlavnom pojednávaní si sa priznal, a teda ti uložím najmiernejší možný trest a iným sa zaoberať nemienim a nebudem.

Mám za to, že ochranu spoločnosti pred páchatelom, ktorý bol desať krát súdne trestaný, výhradne pre úmyselnú trestnú činnosť, ktorej sa dopúšťa od roku 1997, pričom v minulosti mu už boli uložené celkovo 4 nepodmienečné tresty odňatia slobody, v žiadnom prípade nemôže zabezpečiť uloženie podmieneného trestu odňatia slobody za súčasného uloženia skúšobnej doby. Nie je mi ani zrejmé, akým spôsobom takýto trest vytvorí u takéhoto recidivistu podmienky na jeho výchovu, aby viedol riadny život a hlavne akým spôsobom podobných recidivistov odradí od páchania trestnej činnosti.

Už len spôsob spáchania stíhanej pokračovacej trestnej činnosti svedčí o tom, že obžalovaný nemá absolútne žiadne rešpekt pred orgánmi tohto štátu, nakoľko po tom, ako dňa 17.05.2019 prichytený pri trestnej činnosti, v tejto bez zaváhania pokračoval aj dňa 25.05.2019.

Aplikovať na takúto osobu ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bez akýchkoľvek mimoriadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré v tom prípade nie sú prítomné, je až neprimerane mierne a v žiadnom prípade to nezabezpečí žiadnu jeho nápravu ani ochranu spoločnosti. Do určitej miery je možné povedať, že sa jedná o istý druh odmeny a nie o jeho morálne odsúdenie.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že súd mal obžalovanému správne v zmysle ust. § 348 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38, ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 3 Trestného zákona uložiť primeraný spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 18T/70/2019 zo dňa 21.06.2019. Čo sa týka ďalších výrokov napadnutého rozsudku ohľadne výšky uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov tieto považujem za správne, primerané a zákonné.

Na základe toho navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného Rastislava Lacka.“

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil len prokurátor krajskej prokuratúry. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku, keď obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený (upovedomenie mu bolo riadne a včas doručené) a zároveň bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolaniu prokuratúry vyhovieť.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - prokurátor, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne

odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Odvolačný súd sa s uloženým podmieneným trestom obžalovanému nestotožnil a považoval ho za neprimerane mierny najmä s ohľadom na osobu obžalovaného, na čo poukázal aj prokurátor v odvolacích námietkach. Podľa názoru odvolacieho súdu konajúci súd nesprávne vyhodnotil osobu páchatel'a v súvislosti s jeho trestnou minulosťou. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný má v ňom 10 záznamov, pričom už bol odsúdený aj na tresty nepodmienečné, ktoré nevedli k jeho náprave.

Majúc tak na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie (keď obžalovanému bol ukladán spoločný trest za dva čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu), dospel krajský súd k záveru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ktorý uložil súd prvého stupňa, by podľa názoru krajského súdu bol trestom neprimerane miernym. Takýto trest by nezabezpečil zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Odvolačný súd zistil rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čo nenamietal ani prokurátor vo svojom odvolaní, avšak nevedno prečo okresný súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona a prokurátor navrhol aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, keď ako už bolo vyššie uvedené, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný, t. j. obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí 0 až 2 roky a tak správne prokurátor namietal aj, že aplikácia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona nemá žiadne opodstatnenie (okresný súd aplikáciu tohto ustanovenia ani neodôvodnil).

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, tak odvolací súd postupoval v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keď obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Rovnako tak v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona odvolací súd uložil obžalovanému zákonný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na tri roky.

Odvolačný súd vychádzajúc z vyššie uvedeného zrušil napadnutý výrok o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku napokon sám rozhodol rozsudkom vo veci, pretože nové rozhodnutie vo vzťahu k výroku o treste bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý v napadnutom rozsudku bol správne zistený a teda dokazovanie ohľadom výroku o treste bolo vykonané v dostatočnej miere.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.